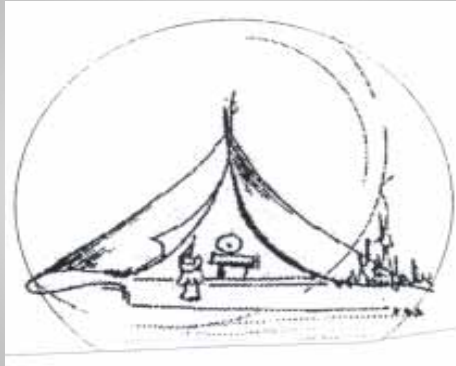

nr. 6 - iunie 2010

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

**pentru a invoca
reconcilierea**

**Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova**

Poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

Credința lui Petru

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Isuse, Domnul meu, dacă aş crede cu adevărat în cuvintele tale,
cât respect și câtă iubire,
câtă adorație profundă,
câtă contemplație profundă și nesfârșită,
ar trebui să-ți arăt în fața Preasfântului Tău Sacrament!
Cum s-ar îndepărta de mine mediocritatea și indiferența,
somniața și descurajarea,
aceste stări ale sufletului pe care ți le arăt atât de des
la picioarele altarului Tău!
Domnul și Mântuitorul meu,
dacă aş privi cu credință Sfântul Tabernacol,
Sfânta Ostie, m-ai scufunda în iubirea Ta,
și eu m-aș pierde în Ea, m-aș lăsa atras de Tine,
atât de mult încât, aş rămâne zi și noapte în această profunzime a
sufletului, care este adevărul Tău.
Domnul meu dăruiește-mi această credință,
o credință vie, pentru a mă face să mor de iubire,
la picioarele trupului Tău Divin,
în Tine, cu Tine și prin Tine. Amin.

(Charles de Foucauld)

SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT:

O Duhule Sfânt, iubire vie în care Tatăl și Fiul se iubesc unul pe altul, Tu ești izvor de iubire Divină care izvorăști în inimile noastre .

O Duh al vieții, fii tu cel care ne reînviazi din moartea păcatului la viața nouă a fiilor lui Dumnezeu.

Dăruiește-mi harul, te rog, de a trece de la idolatria creaturilor la iubirea pură și curată a Creatorului: mărește-mi credința, speranța și dragostea.

O Duh de sfințenie, de la tine provine tot ce este bun în mine: focul divin pe care l-ai aprins în inima mea să mă deschidă la întâlnirea cu Tatăl Ceresc în rugăciune.

O Duh Sfânt, iubirea Ta este de mii de ori mai prețioasă decât toate comorile din lume: pentru mine iubirea Ta este viață. Amin.

- **Cântec**

CUVÂNTUL DOMNULUI Marcu 6, 45-50

Îndată, Isus i-a zorit pe apostolii săi să urce în barcă și să meargă înaintea lui spre ținutul dinspre Betsaida până ce va fi dat drumul mulțimii.

După ce s-a despărțit de ei, a plecat pe munte ca să se roage. Când s-a făcut seară, barca era în mijlocul mării, iar el, singur pe uscat. Văzându-i cum se chinuiau să vâslească, deoarece vântul le era împotriva, pe la straja a patra din noapte, a venit la ei umblând pe mare. Și voia să treacă pe lângă ei. Iar când l-au văzut umblând pe mare, au crezut că este o fantasmă și au început să strige, căci toți l-au văzut și erau îngroziți. El, însă, a vorbit îndată cu ei și le-a spus: „Curaj! Eu sunt, nu vă temeți!”

INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:

1. Apostolii sunt atât de entuziasmați de minunea înmulțirii pâinilor, așa încât, tu, o, Doamne, ai fost constrâns să dai drumul mulțimilor, deoarece ei nu încetau să vorbească și se credeau de acum persoane destul de importante.

2. Dar, tu, Doamne, îi așezi pe toți la locul potrivit și, după ce i-ai urcat pe apostoli în barcă, după ce mulțimile au pornit pe drumul de întoarcere, te gândești la ceea ce este mai important pentru tine: să te reculegi în intimitate cu Tatăl.

1. Te-ai rugat îndelung în acea noapte, pentru că i-ai ajuns pe apostoli la revărsatul zorilor. Întâmplarea este povestită de evangheliștii Marcu, Matei și Ioan: trei martori oculari, se poate spune așa și este bogată în multe aspecte particulare care revelează o psihologie foarte clară a martorilor.

2. Cu o zi înainte, tu, Isuse, le-ai dat apostolilor o lecție despre atotputernicia Ta, prin minunea înmulțirii pâinilor, dar doreai atât de mult să pregătești inimile apostolilor în mod personal și profund.

1. De fapt, le prezinți lor revelația Euharistiei și faci minunea de a merge pe ape, ca și cum le-ai spune: peste câteva ore vă voi vorbi despre un mister atât de înălțător, încât nu veți putea să-l acceptați, un mister „cel euharistic” care va depăși toate așteptările. Este nevoie ca voi „cei aleși”, să fiți pregătiți să-l acceptați.

2. Mulțumesc Isuse, pentru că te uiți la nevoile noastre intime: Tu hrănești sufletul nostru la momentul potrivit. Ca o bună mamă, ce știe ora și momentul în care trebuie să-și hrănească fiul.

1. Ce lecție de credință i-ai oferit lui Petru: „Petru luând cuvântul a spus: Doamne, dacă ești Tu poruncește să vin la tine pe apă. Și El a

răspuns: „Vino”, este încercarea de foc pentru Petru. Și Tu consimți în a da o lecție tuturor apostolilor, ba chiar și nouă urmașii lor.

2. Credința le poate pe toate. Este ceea ce Tu, Doamne, ne-ai învățat mereu și ne amintești la timpul potrivit: Petru nu are credința tare, este doar curios; pentru noi și pentru el ne dai învățătura de care avem nevoie: „Omule cu puțină credință de ce te-ai îndoit”.

1. Experiența lui Petru este și experiența mea. Când sunt lângă Tine în rugăciune, mă simt puternic, dar vin apoi dificultățile, contradicțiile, teama și mă fac să mă prăbușesc. Uneori este de ajuns o contradicție, un insucces, ca eu să nu mai simt vocea Ta, să nu mai văd prezența Ta, să nu mă mai încred în Tine și... mă afund.

2. Ce trebuie să fac, Învățătorule? Să fiu umil, să-mi accept limitele; să mă agăț de Tine, să mă unesc cu Tine, să caut puterea în Tine. Dăruiește-mi, Doamne, voința de o comuniune continuă, arzătoare și vie cu Tine. Doamne, mărește-mi credința!

(Din învățăturile Părintelui A. Gasparino)

Moment de adorație în tăcere

- Cântec

CUVÂNTUL SFÂNTULUI PĂRINTE PAPA

Din Exortația Apostolică *Sacramentum Caritatis*

"Misterul credinței!". Cu această expresie rostită imediat după cuvintele consacrării, preotul proclamă misterul celebrat și manifestă uimirea sa în fața schimbării substanțiale a pâinii și a vinului în trupul și în sângele Domnului Isus, o realitate care depășește orice înțelegere umană. Într-adevăr, Euharistia este prin excelență "mister

al credinței": "rezumă totalitatea credinței noastre". Credința Bisericii este în mod esențial credință euharistică și se alimentează în mod deosebit la masa Euharistiei. Credința și sacramentele sunt două aspecte complementare ale vieții ecleziale. Provocată de vestirea cuvântului lui Dumnezeu, credința este hrănită și crește în întâlnirea de har cu Domnul înviat care se realizează în sacramente: "Credința se exprimă în rit, iar ritul întărește și revigorează credința". Pentru aceasta, sacramentul altarului se află mereu în centrul vieții ecleziale, "grație Euharistiei, Biserica se renaște mereu din nou". Cu cât este mai vie credința euharistică în poporul lui Dumnezeu, cu atât este mai profundă participarea sa la viața eclezială printr-o adeziune conștientă la misiunea pe care Cristos a încredințat-o discipolilor săi. De acest lucru dă mărturie însăși istoria Bisericii. Fiecare reformă mare este legată, într-un fel, de redescoperirea credinței în prezența euharistică a Domnului în mijlocul poporului său.

SĂ NE RUGĂM CU PSALMUL 90

Ocroțește-mă, Doamne, la umbra aripilor tale

Cel care locuiește sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, îi spune Domnului:

Tu ești locul meu de refugiu și fortăreața mea, Dumnezeu meu în care îmi pun încrederea".

Căci el te va elibera din lațul vânătorului și de ciuma pustiitoare.

El te va acoperi cu aripile lui și vei găsi refugiu sub penele sale;

fidelitatea lui îți va fi scut și pavăză.

Nu te vei teme nici de spaima nopții,
nici de săgeata care zboară ziua,
nici de ciuma care se răspândește în întuneric,
nici de molima care bântuie în plină zi.

Vor cădea alături de tine o mie și zece mii la dreapta ta,
dar de tine nimic nu se va apropia.
E de ajuns cu ochii să privești
și vei vedea răsplata păcătoșilor.

Pentru că ai spus:

“Tu, Doamne, ești locul meu de refugiu”
și pe Cel Preaînalt ți l-ai ales adăpost,
nici un rău nu te va lovi,
nici o nenorocire nu se va apropia de locuința ta,
pentru că el va porunci îngerilor săi să te păzească pe toate
căile tale.

Ei te vor purta pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de
piatră;

vei păși peste lei și peste vipere
și vei călca în picioare pui de lei și balauri.
Îl voi salva, pentru că nădăjduiește în mine,
îl voi ocroti, pentru că îmi cunoaște numele.

Când el mă va chema, eu îi voi răspunde, voi fi alături de el în
necazuri.

Îl voi elibera și-l voi preamări.

Îi voi dărui viață lungă și îi voi arăta mântuirea mea.

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Doamne, fă să reînvie inimile noastre prin harul tău puternic.
Acele haruri minunate, pe care le oferi de atâta timp, să fie adunate
cu iubire de inimile sincere și să nu fie pierdute. Îndurare! Iertare!

Doamne, fă să reînvie inimile noastre prin harul tău

Domnul să fie binecuvântat! Iar opera să se poată dezvolta și consolida printre mii și mii de alte opere spre slava lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor. Îți mulțumesc, Dumnezeul meu.

O Doamne, fă să înalțăm din nou zidurile Ierusalimului, adică credința, speranța și iubirea în toate inimile, în special în inimile tinerilor de care depinde viitorul.

Isus este unicul și adevăratul Răscumpărător, dar El vrea să se slujească de creaturi slabe pentru a arăta oamenilor planurile sale și cu siguranță acordă un adevărat merit aceluia pe care i-a chemat și îi susține cu harul său.

Tu, Doamne, ca întotdeauna, vei face totul din nimic. Fii binecuvântat, iubit și slujit cu cea mai mare perfecțiune posibilă de către noi și de către alții.

Tu, Adevăr și Viață, fii deci viața noastră. O, măreție! o, iubire neînțeleasă! Mă prostern în fața ta, cred, iubesc și vreau să trăiesc numai din tine, în tine, și pentru tine. Fiat!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Isus ne asigură că, doar un pic de credință poate să facă lucruri mari, de negândit cu puținele noastre forțe. Și noi să-i cerem cu încredere, în rugăciunile noastre această credință și, să spunem împreună:

Doamne, mărește credința noastră!

Doamne, mărește credința Bisericii, care oferă zilnic sacrificiul de mulțumire și înviere, ca să vestească tuturor bucuria și pacea sa. Să ne rugăm

Doamne, mărește credința celor ce se străduiesc pentru ca pacea să se stabilească în lume, și astfel sângele vărsat de Isus să stingă ura, războaiele și violențele de tot felul. Să ne rugăm

Doamne, mărește credința în cei ce sunt bolnavi și suferă, ca să găsească în jertfa spirituală a credincioșilor un răspuns la durerile lor. Să ne rugăm

Doamne, mărește credința tuturor familiilor pentru ca în mijlocul lor să crească sensul de ospitalitate și de comuniune în iubire și să devină astfel loc privilegiat de creștere în speranță. Să ne rugăm

Doamne, mărește credința în soții despărțiți, pentru ca în lumina cuvântului lui Dumnezeu, cu ajutorul și înțelegerea fraților, să poată descoperi sensul creștin al vieții și în orice împrejurare să nu se descurajeze ci să spere în milostivirea Tatălui. Să ne rugăm

Doamne, mărește credința în cei persecutați, pentru ca Duhul Sfânt să-i întărească în încercări și să fie răsplătiți prin rodul mărturiei lor. Să ne rugăm

Doamne, mărește credința în toți tinerii însetați de valori și deseori incapabili de a găsi strada sigură, pentru ca, ajutați de mărturia și rugăciunea noastră, să-l întâlnească pe Domnul și să stabilească cu El o relație profundă de iubire. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.

Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii și a-l readuce pe om în unitatea
Sfintei Treimi.

Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale, Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.

***fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la
reconciliere și în lumea întreagă să domnească pacea.***

Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Doamne Isuse, Pâine frântă pentru viața lumii, privește
omenirea însemnată de atâtea nedreptăți și suferințe, de care poate și
noi, fără să ne dăm seama suntem responsabili. Dă-i harul de a spera
într-o lume mai bună chiar și prin misiunea celor aleși de tine în
slujba Evangheliei. Duhul Sfânt să ne susțină cu puterea sa creatoare
și divină , să ne dea o credință puternică și plină de bucurie. Prin
Cristos Domnul nostru. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

"EUHARISTIA
ESTE IUBIREA MEA
MÂNGÂIEREA VIEȚII MELE
ÎN FIECARE ZI...
ESTE SPERANȚA MEA,
FERICIREA MEA"

pe urmele Victorinei Le Dieu Fondatoare

După ce a obținut permisiunea episcopului, Victorine împreună cu o tânără, în anul 1864 începe la Avranches (Franța) în casa paternă ceea ce are mai mult la inimă: adorația. Secretul vieții sale este acela al apostolilor autentici din toate timpurile. Într-o societate unde Dumnezeu este disprețuit, uitat, ofensat, huiduit și în care mulți frați mor de foame, suferă abandonul, violența, mizeria, simte că este datoria ei a-și dăruia viața pentru a colabora la planul de Răscumpărare: „Prima datorie a Congregației este adorația ispășitoare....Ea este sursa din care izvorăsc în mod necesar toate darurile pentru celelalte activități... Doar când vom avea inima puternic ancorată în Dumnezeu vom putea să ne aplecăm spre abisul răului pentru a-i ajuta pe alții să iasă...”

Astăzi într-o lume în care se evidențiază violență, egoism, marginalizare, violarea drepturilor omului, dezorganizare pe toate fronturile, ateism, secte..., este din ce în ce mai urgent să invocăm ispășire, reconciliere, pace, iubire!...

Victorine Le Dieu, Fondatoarea Surorilor lui Isus Răscumpărătorul, a fost un mare apostol care a trăit aceasta carismă: mare dar pentru Biserică și pentru timpurile noastre.

În urmarea spiritualității pe care ne-a transmis-o și în comuniune cu cei care o împărtășesc, ne reunim în fiecare lună (pe 22 sau 26) în întâlnirea „**cenacole de rugăciune**”, **pentru a invoca de la Dumnezeu reconcilierea și pacea.**